

LIDOVÉ PÍSNĚ I.

I/1 Moravská

1. Bě - že - la o - več - ka vzhů - ru do ko - peč - ka
a za ní be - rá - nek ža - lo - vat na zá - mek.

2. Nežaluj, beránku, na svou galánku,
ona ti uvije věnec marijánku.

I/2 Česká
Moderato

Bej - vá - va - lo, bej - vá - va - lo, bej - vá - va - lo dob - ře,
bej - vá - va - lo, bej - vá - va - lo, bej - vá - va - lo dob - ře;
za na - šich mla - dech let bej - val svět ja - ko květ.

I/3 Česká
Allegro

1. Bo - le - slav, Bo - le - slav, pře - krás - né měs - to.
Ne - plač hol - ka, ne - na - ří - kej, mo - je ne - věs - to! to!

2. Jakkak nemám plakat, smutná naříkat,
když tě vidím do vojenských šatů oblékat.

3. Ty vojenské šaty trápí srdce mé,
neplač, holka, nenaříkej, vždyť se sejdem!

I/4 Česká
Allegretto

Cib, cib, ci - bu - len - ka, mak, mak, ma - ku - len - ka,
když jsem by - la ma - lič - ká, cho - va - la mě ma - tič - ka.
A teď, když jsem ve - li - ká, mu - sím cho - vat Je - ní - ka.

I/5 Moravská

Dú kravičky, dú, z pastvy dě - di - nú. Co to a - le
zna - či, že se tu - ze mra - či dneska k veče - ru!

2. Ach, co by chtělo, aby přšelo
to májové zlato, my prosíme za to, aby se lilo.

I/6 Moravská
Volně, vázaně

1. Fou - ká ví - tr od ho - ry pe - če - me si bram - bo - ry.
Hoř, oh - ní - čku, bo - ro - vý, ať už nej - sou sy - ro - vý,
hoř, oh - ní - čku, bo - ro - vý, ať už nej - sou sy - ro - vý.

2. Fouká vítr od hory, pečeme si brambory. [Já dám brambor, ty dáš sůl, vezmeme si každý půl. :]

I/7 *Moravská*
Mírně rychle

Hou - py, hou - py, koč - ky sněd - ly krou - py;
ko - tá - ka se hně - va - ly, že jim ta - ky ne - da - ly.

I/8 *Česká*
Zvolna

Hřej, slu-níč-ko hřej, ho-ry, do-ly krej. Po-vy-skoč si
vý - še. na té na - ší stře - še ko-lo u - dě - lej.

I/9 *Česká*
Allegretto

Já jsem z Kut-né Ho-ry, z Kutné Ho-ry kou-del-ní-kův syn.
Já mám v Praze tři do-my, až je kou-pím, bu-dou mý; já jsem
z Kut - né Ho - ry, z Kut - né Ho - ry kou - del - ní - kův syn.

I/10 *Moravská*
Vesele

1. Je - den, dva, tři, čty - ři, pět, je - den, dva, tři, čty - ři, pět.
Je - den, dva, je - den, dva, za - toč - me se do - ko - la.
2. Jeden, dva, tři, čtyři, pět, cos to Honzo, cos to sněd? [: Brambory pečený, byly málo maštěný. :]

I/11 *Česká*
Rychle

Jed - na, dvě, Hon - za jde, ne - se py - tel mou - ky,
má - ma se ra - du - je, že bu - de péct vdol - ky.

I/12 *Česká*
Allegro

Když jsem hu-sy pá-sa-la, zi-mou jsem se třá-sa-la,
teď už hu - sy ne - pa - su a zi - mou se ne - třa - su.

(Běží liška k Táboru, nese pytel zázvoru,
ježek za ní pospíchá, že jí pytel rozpíchá.)

I/13

Česká
Mírně rychle

Ko-lo, ko-lo mlýn-ské za čty-ři rýn-ské, ko-lo se nám
po-lá-ma-lo, mno-ho ško-dy na-dě-la-lo, u-dě-la-lo bác!

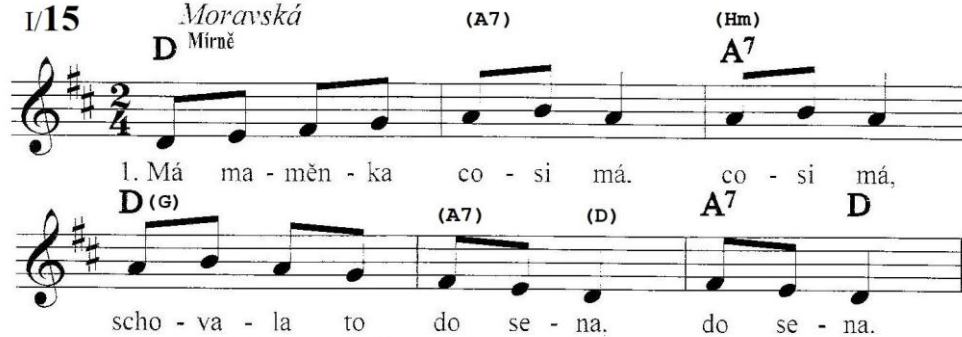
I/14

Moravská
Moderato

1. Malič-ká su, hu-sy pa-su, tan-co-va-la bych já,
až se třa-su, tan-co-va-la bych já, až se třa-su.

2. A že su já malušenká,
[: přesto mě má ráda má maměnka. :]

I/15

Moravská
Mírně

1. Má ma-měn-ka co-si má. co-si má,
scho-va-la to do se-na. do se-na.

2. A byly to ořechy, ořechy,
měla jich tam dva měchy, dva měchy.

Lidové písně I. -3-

I/16

Česká
Moderato

Ne-sta-rej se, že-no má, že mi nic ne-má-me,
za-bi-je-me ko-má-ra, ma-sa na-dě-lá-me.

2. Půl ho dáme do komína, půl ho uvaříme,
nestarej se ženo má, že se nenajíme.

3. Pročpak bych se starala, můj zlatý mužíčku,
vždyť mám ještě v komoře z komára nožíčku.

I/17

Česká
Moderato

1. O-včá-ci, čtve-rá-ci,
vy jste na-ši vič-ku i tu čo-čo-vič-ku vy-pás-li.

2. To je lež, jako věž,
nebyla to vička, ani čočovička, byl oves.

I/18

Česká
Živě

1. Pec nám spad-la, pec nám spad-la, kdo-pak nám ji po-sta-ví,
sta-rý pe-cař ne-ní do-ma a mla-dý to ne-u-mí.

2. Zavoláme na dědečka, ten má velké kladivo,
dá do toho čtyři rány a už je to hotovo.

I/19 *Moravská*
Rychleji

1. Pe - kař pe - če hou - sky, u - šti - pu - je kous - ky.
Pe - kař - ka mu po - má - há, u - šti - pu - jí o - ba dva.

2. Špity, špity, bábo, aby dědek nevěděl,
já jdu pro to sádlo, on by na mě pověděl.

I/20 *Česká*
Allegretto

Pod na-ším o-kýn-kem, ros-tou tam dvě rů-že, pod na-ším
o-kýn-kem ros-te tam štěp. Jsou na něm jab - lič - ka,
trhá je Ančička. Jsou dobrá, jsou sladká, jsou ja-ko med.

I/21 *Moravská*
Mírně

1. Ry - bi - čka ma - li - čká po Du - na - ji pla - ve,
chy - til ji šo - ha - jek u sa - mé - ho kra - je.

2. Pust' mě zas, šohajku, do té čisté vody,
jsem ještě maličká, dopřej mi svobody.

Lidové písně I. -4-

I/22 *Česká*
Mírně

Se - dí liš - ka pod du-bem, má pí - šťal - ku a bu-ben.
Na pí - šťal - ku pís - ká a na bu-ben třís - ká.

I/23 *Česká*
Vesele

Ská - kal pes přes o - ves, přes ze - le - nou lou - ku,
šel za ním my - sli - vec, pé - ro na klo - bou - ku.

2. Pejsku náš, co děláš,
žeš tak vesel stále?
„Řek bych vám, nevím sám.“
Hop - a skákal dále.

3. Ten náš pes skákal dnes,
skákal také včera:
bude as skákat zas
zítra do večera.

I/24 *Moravská*
Mírně

1. Spad-la mi šab-lič-ka s vra-né-ho ko-níč-ka, poď mi ju
mi-lá po - dat, já mo - sím ma - ší - ro - vat.

2. Pojď milá, pojď honem,
spadla mi na kámen,
ať se mi nerozломí,
palášek ocelový.

3. Jak mu ju podala,
žalostně plakala,
já dybych ťa, synečku,
já nebyla poznala.

I/25 Česká
Mírně

1. Spi, dě-ťát-ko, spi, za-vři o-čka svý! Pán Bůh bu-de
s te-bou spá-ti, an-dě-líč-ci ko-lé-ba-ti, spi, dě-ťát-ko, spi!

2. Spi, Jeníčku, spi, zamhuř očka svý,
až se vzbudíš zachvilíčku, dá ti mamíčka kašičku,
spi, Jeníčku, spi.

I/26 Česká
Živě

Stá-la ba-sa u pri-ma-sa, za kam-na-ma stá - la,
když pri-mas-ka za-to-pi-la, ba-sa sa-ma hrá - la.

I/27 Česká
Allegretto

Šel tu-dy, měl du-dy, a-ni ne-za-pís - kal;
bo-dejž mu ty du-dy ra-rá-šek roz - tříš - kal.

I/28 Česká
Allegro

1. Šel za-hrad-ník do za-hra-dy s mo-ty-kou, s mo-ty-kou,
vy-ko-pal tam roz-ma-rý-nu ve-li-kou, ve-li-kou.

2. Nebyla to rozmarýna, byl to křen, byl to křen,
vyhodil ho zahradníček z okna ven, z okna ven.

I/29 Moravská
Mírně

Šel za-jí-ček bráz - dou, měl kap-sič - ku prázd - nou,
pot-ka-la ho Ká - ča, da-la mu ko - lá - ča.

I/30 Česká
Allegretto

1. Šla Na-nyn-ka do ze-lí, do ze-lí, do ze-lí, na-tr-ha-la
lu-pe-ní, lu-pe-níč-ka. Při-šel na ní Pe-pí-ček, roz-šla-pal jí
ko-ší-ček: ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu-deš pla-ti-ti.

2. Já to platit nebudu, nebudu, nebudu,
radši se dám na vojnu, na vojničku.

Na vojnu se nedávej, truc rodičům nedělej!
Udělám, udělám, na vojnu se přece dám!

I/31

Česká

Rychle

1. To je zla-té po-sví-ce-ní, to je zla-tá ne-dě-le,
má-me ma-so a zas ma-so, k to-mu kou-sek pe-če-ně.

2. To je zlaté posvícení, máme maso a zas maso,
to je zlaté pondělí, jako včera v neděli.

I/32

Česká

Vesele

1. Travička ze-le-ná, to je moje po-tě-še-ní, travička zelená,
to je mo-je pe-ři-na. Jak jen z ja-ra začne pučít, nechci já se
doma mučit. Tra-vič-ka ze-le-ná, to je mo-je pe-ři-na.

2. Travička zelená, to je moje potěšení, Když si smyslím, na ni sednu,
travička zelená, to je moje peřina. když si smyslím, na ni lehnu:
Travička zelená, to je moje peřina.

I/33

Moravská

Živě

1. Vy-le-těl ho-lou-bek ze zla-ta,
le-těl až k No-vá-kům za vra-ta.
2. My jsme ho počali chytati a zlaté peříčko trhati.
3. Vyšla panímáma: "Nechte ho, on to je synáčka našeho."

I/34

Moravská

Mírně

1. V za-hra-dě na hruš-ce se-dá-vá kos,
má čer-ný ka-bá-tek a žlu-tý nos.
2. Na našem komíně sedává čáp.
klape si zobákem klap, klap, klap, klap.

I/35

Česká

Živě

Zla-tá brá-na o-te-vře-ná, zla-tým me-čem
po-de-pře-ná, kdo do ní ve-jde, to-mu hla-va se-jde.

I/36

Moravská

Klidně

1. Lé-ta-la si vla-što-věn-ka, lé-ta-la,
až se o-na ne-be, ze-mě tý-ka-la.
2. Přiletěl k ní krahulíček, černý pták:
„Budeš-li se, vlaštověnko, vydávat?“
3. „Já se budu, krahulíčku, vydávat,
až se bude suchý javor zelenat.“
4. Zaletěl hned krahulíček do krámu,
nakoupil tam zeleného hedvábu.
5. Omotal jím suchý javor dokola:
„A teď budeš, vlaštověnko, žena má!“